

JULIA BONDESSON

**Född 1983 i Kinnared, Halland
Bor och arbetar i Stockholm och Killeberg**

Julia Bondesson har sin konstnärliga bas i skulpterandet. Hon laborerar med kroppen som referens och närvaro och lyhördhet inför det material hon arbetar med påverkar skulpturens form. Därefter blir rörelsen i skulpturerna och i miljön runt omkring viktig och hon placerar dem i ett sammanhang för att iscensätta det ämne hon arbetar med.

Julias erfarenheter från dans och dockteater är viktiga influenser i hennes konstnärskap och hon har studerat traditionellt handdockspel under Mästare Hsu Wang och hans teatergrupp Hsiao Hsi Yuan Puppet Theater i Taiwan. Spelen som uppförs i templen, för gudarna, är moraliserande och handlar om kampen mellan gott och ont. Dess karaktärer är förenklade och indelade i olika kategorier av personlighet, kön och art: från god till ond och hela spektret däremellan. Med denna kunskapsbas gestaltar Julia tidlösa arketyper i porträttform. Porträtt av människor som passerat och gjort intryck. Främlingar som sagt något viktigt om vår tid.

Frågeställningarna Julia arbetar med utgår från personliga erfarenheter, samtidigt som hon i sin konstnärliga praktik strävar efter det generella – det universella. Kropparna i hennes verk är könlösa; där finns luckor som betraktaren kan fylla med sina egna erfarenheter. Hon vill gestalta livet och ur detta väcks fundamentala frågor om hur det är det att leva som människa idag.

Julias verk i Gender Heart handlar om vilka de mest karaktäristiska mänskliga egenskaperna är, de som skiljer oss från andra djurarter. Det är ett porträtt av en träskulptör som levde för 100 år sedan men nu har iklätt sig en roll och gestaltar en fågel. Verket ställer frågor om hur det känns i kroppen att iaktta, imitera och identifiera sig med en annan varelse. Eller till och med förvandlas till den. Hur långt kan och vill vi sträcka vår inlevelseförmåga och förståelse för en individ av en annan art? Vilka egenskaper länkar oss samman? Vilka regler gäller när vi spelar våra roller som människor?

Julia menar att konstnärer kan tillföra fler dimensioner till en politisk diskussion genom att väcka betraktarens egna frågor. Språket är i sig en abstraktion och innebörden i det vi försöker uttrycka är så mycket större än det som kan formuleras i ord, men genom konsten kan man säga saker som skulle låta naiva om man försökte uttrycka dem verbalt. Medan andra medier behöver filtrera och förenkla för att nå fram, har konsten en möjlighet att vara komplicerad vilket gör den kraftfull och viktig.

JULIA BONDESSON

**Born 1983 in Kinnared, Halland
Lives and works in Stockholm and Killeberg**

Julia Bondesson's artistic base is in sculpture. She works with the body as a reference, and presence and responsiveness to the material in which she is working affect the form of the sculptures. The movement in the sculptures and in the surrounding environment then becomes important, and she places them in a context to depict the topic with which she is working.

Julia's experience in dance and puppeteering are important influences in her artistry, and she has studied traditional glove puppet theatre under the Master, Hsu Wang, and his theatre group Hsiao Hsi Yuan Puppet Theater in Taiwan.

The dramas presented in the temples, for the gods, are morality plays dealing with the struggle between good and evil. Their characters are simplified and divided into different categories by personality, gender and type: from good to evil and the entire spectrum in between.

With this knowledge bank, Julia presents timeless archetypes in the form of portraits – portraits of people who have passed and left an impression, strangers who have said something important about our times.

The issues with which Julia works are based on personal experiences, at the same time as in her artistic idiom she strives for generality – for the universal. The bodies in her works seem genderless: there are gaps which observers can fill with their own experiences. She wants to represent life, and from this, fundamental questions are raised about the human condition today.

In her work in Gender Heart, she asks questions to do with which are the most characteristic human properties, the properties that distinguish us from other animal species. It is a portrait of a wood sculptor who lived 100 years ago but has now taken on a role and appears as a bird. The work asks how it feels bodily to observe, imitate and identify with another being. Or to even be transformed into it. How far does our empathy and understanding for an individual of another species extend – and how far do we want it to extend? What properties link us? What are the rules when we play the role of humans?

Julia thinks artists can add more dimensions to a political discussion by awakening the observers' own questions. Language in itself is an abstraction, and the meaning inherent in what we try to say is so much greater than what can be put into words, but through art we can say things that would sound naïve if we tried to express them verbally. While other media need to filter and simplify to get through, art is able to be complicated, which makes it forceful and important.

